נה 4 קופסאת צדקה, כסף סטרלינג ואמאיל 19 ס"מ גובה.

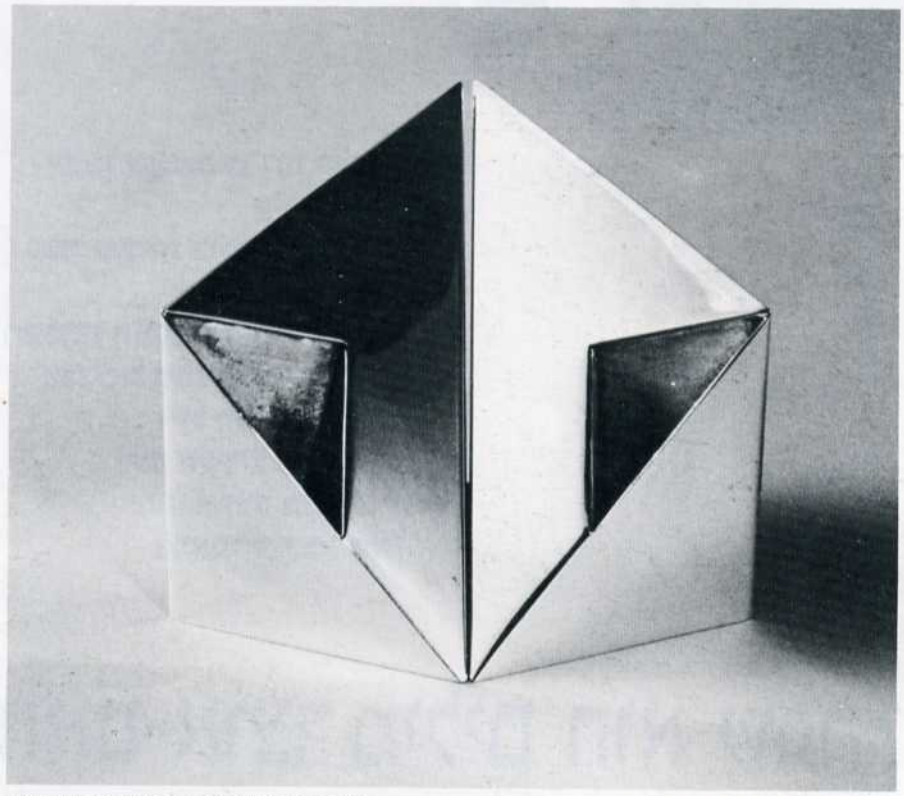

תמונה 2א' פמוטים כסף סטרלינג 85 ס"מ גובה

תמונה 5. מנורה, כסף סטרלינג, 36 ס"מ

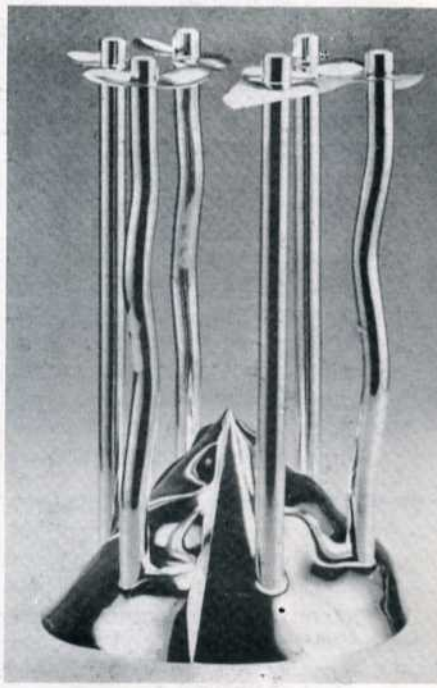

מגבלות השימוש בחומרים אלה:

אי אפשר להלחים אותם אלא רק לרתך. תהליך יקר, מסובך ולא כדאי, מאחר והריתוך פוגע בפני השטח שלא כבהלחמה.
מאידך גיסא, מיגבלה זו מכתיבה פתרונות עיצוביים שיאפשרו את מחבר החומרים האלה בינם לבין עצמם או לחומרים אחרים, כמו הכסף בו אני משתמש.
מבחינה עיצובית הצבע משתקף בכסף המבריק וכך לא נראה זר לו.

מיגבלה נוספת: משהו קר וסינתטי נודף מצבעוניות זו, בעיקר של הטיטניום. אך כתמי הצבע שנוספו שברו את המונוטוניות של הכסף וגררו עמם קו נוסף שהוא אמורפי, חופשי ומתעמת עם הגיאומטריה ויוצר מתח צורני חדש.
עדיין הכל בדו שהוא תלת־מימד. אך היכן הנפחיות של אז? הרכות הכלית שכל כך איפיינה את הכלים שעשיתי לפני כן?
כאן מתחיל הנסיון לתת אשלייה של נפח באמצעות דו־מימד, לא רק ע"י קיפולים אלא ע"י פני שטח המשתנים כתוצאה ממעבר משטח ישר למשטחים גליים. (תמונה 4).
הגליות מובילה בקלות לנפחיות בכלים בעלי צורות טיפוסיות כגון מיכלים וקונוסים (תמונה 5).

עד כאן המיצוי של אותם מפגשים בין החומר והצבע, השטח והנפח, הדו והתלת מימד, הקו הגיאומטרי והקו האמורפי, מפגשים שיצרו מתח, עניין, דו־שיח, וגילו אפשרויות נוספות רבות, עד לרוויה שבאה מהתחושה שאפשר להמשיך כך עד אין סוף.
זה מצב בו הראש מרשה לבטן להתערב ולהגיד את דברה. להתייחס לתהיות והקשר בין כל אלה לצורות, לצבעים, לחומרים ולטקסטורות הממלאים את הסביבה בה אנו חיים.